

Για δεύτερη χρονιά συνεχίζεται στο θέατρο “Δημήτρης Χόρν” (Αμερικής 10), το έργο του John Logan
“Κόκκινο” σε μετάφραση - σκηνοθεσία του Σταμάτη Φασουλή.

Ο δημιουργός του, έχει ήδη μια πλειάδα σεναρίων που μεταβλήθηκαν σε επιτυχίες πρώτης γραμμής, στο Hollywood. Πριν γίνει όμως διάσημος σεναριογράφος υπήρξε και παραμένει σημαντικός θεατρικός συγγραφέας.

Το “Κόκκινο” αφορά μια θεατρική απεικόνιση της προσωπικότητας του ζωγράφου Mark Rothko
Ο

Logan

μας προειδοποιεί:

“Δεν είναι ιστοριογραφία”.

Μολοντούτο ο συγγραφέας έχει μπει στον κόπο της βαθιάς έρευνας. Γοητευμένος από την τέχνη του ζωγράφου

(...είδα τους πίνακες και απλά σταμάτησε η καρδιά μου. Μου έγιναν εμμονή...)

, διάβασε τις μελέτες του καλλιτέχνη, πήρε συνεντεύξεις, επισκέφθηκε ατελιέ, μίλησε με κόσμο, μελέτησε άλλους ζωγράφους της σχολής του αφηρημένου εξπρεσιονισμού.

Με όλα αυτά τα στοιχεία ως εφόδια, χτίζει την πλοκή του όχι σαν έργο - ρεπορτάζ, όπως καταθέτει ο ίδιος, αλλά σαν μια επιθυμία προκειμένου να γράψει *“..για κάτι που απασχολεί έντονα δυο δυναμικούς και παθιασμένους άνδρες...”*. *“... για μένα στον πυρήνα του, αυτό είναι ένα εσωτερικό έργο, η ιστορία ενός πατέρα κι ενός γιου.”*

Στο σανίδι πάνω, αυτή η πρόθεση δεν είναι άμοιρη τραυμάτων. Υπάρχει σύγκρουση, υπάρχει πίκρα, χιούμορ, υπάρχουν αδιέξοδα. Η παράσταση κινείται πάνω στην ένταση.

Θίγονται θέματα σοβαρά, άλλοτε με μια λεπτή ανθρωπιά, άλλοτε με μια βάνουση αυστηρότητα.

Πέρα από την συγκεκριμένη αφήγηση, κερδίζει τον θεατή γιατί θέτει ευρύτερα ερωτήματα, εκφράζει βαθύτερες αγωνίες,

Για τους δύο πρωταγωνιστές είναι μια δύσκολη αναμέτρηση. Σε δύο συνεχείς, χωρίς διάλειμμα, ώρες ανταλλάσσουν θεαλωδεις διαλόγους, φιλονικούν, συγκινούν και συγκινούνται. Μόνοι τους, χωρίς την παρένθετη βοήθεια άλλων συναδέλφων τους και το κάνουν καλά. Είναι μια δοκιμασία για αυτούς, στην οποία όμως ανταποκρίνονται με δύναμη και άνεση.

Ο μεν Σταμάτης Φασουλής (που έχει τόσο την μεταφραστική όσο και τη σκηνοθετική ιδιότητα) στο ρόλο του ζωγράφου, του πρεσβύτερου, του “πατέρα”, του μέντορα, ο δε Οδυσσέας Παπασπηλιόπουλος στο ρόλο του Κεν, του νέου, του “γιου”, του μαθητευόμενου, πείθουν, γοητεύουν και δικαίως εισπράττουν το χειροκρότημα.

Τα σκηνικά και οι φωτισμοί ταιριαστά, συντείνουν ιδιαίτερα στο θετικό πρόσημο αυτής της άρτιας παράστασης. Εύσημα και για το πρόγραμμα που παρέχει σωρεία πληροφοριών.

Συντελεστές:

Σκηνοθεσία: **Σταμάτης Φασουλής**
Σκηνικά : **Μανόλης Παντελιδάκης**
Κοστούμια : **Ντένη Βαχλιώ τη**
Φωτισμοί : **Λευτέρης Παυλόπουλος**

Βοηθός Σκηνοθέτη: Γιώργος Λύρας Βοηθός Σκηνογράφου: Μαρία Φιλίππου

Διανομή: Σταμάτης Φασουλής, Οδυσσέας Παπασπηλιόπουλος